

הדלקת נרות: 18:24

צאת השבת: 19:33

מוצ"ש לר"ת: 20:20

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

תלונות ובקשות

דבר ידוע הוא שככל שהאדם מתבגר הוא נעשה יותר מריר ולא מרוצה. קשה מאד לרצות הורים מבוגרים, הם נעשים רגישים מאד, וגם נעלבים מהר וכמעט מכל דבר. והתוצאה היא תלונות בלתי פוסקות על הבעל, על האשה, על הילדים והנכדים, פתאום כולם לא בסדר.

לפעמים אנחנו מפחדים לשאול את ההורה מה נשמע? כי אז תפתח מערכה שלמה ומפורטת של מרירות, תסכולים, צרות ובעיות שלאמיתם של דברים רובם אינם קיימים. ההורה המבוגר משכנע את עצמו שזה המצב ומתלונן על מר גורלו.

הורים יקרים, בפעולות אלה אתם למעשה מרחיקים את המשפחה שקשה לה לשמוע את כל הסבל שלכם ואתם נשארים עוד יותר לבד. הורים יקרים, אתם חייבים להתחזק בידעיה שהקב"ה מנהל את העולם, ושאונו בידיים טובות. לא צריך להתלונן כל הזמן, אדרבא לראות את הסביבה במבט אופטימי ואז ההרגשה הכללית משתנה והבריאות חוזרת. גורם נוסף למרמור הן בעיות הבריאות הפוקדות את בני הזוג המבוגר. בעיות אלה מעסיקות אותם, ורוב הזמן הם מדברים עליהם, ודנים ודשים בהן.

ידוע שכאשר מדברים על כאב מסוים ומתעסקים בו יותר מדי, זה מעלה לאדם את אותם תחושות.

זאת ועוד, כשבן זוג אחד סובל ומשמיע כל הזמן את כאבו לשני, גם השני כבר לא יכול לסבול זאת ונוקעת נפשו לדבר על זה ומתפתחת מריבה. אפשר מדי פעם לספר לשני על הכאב, אבל לא באופן אינטנסיבי, ואז בן הזוג יכול לעודד לעזור ולתמוך.

כולנו יודעים שהאדם אינו 'בובת חרסינה' והגוף עובר תהליכים פיזיולוגיים רבים בימי חייו. לכן הקב"ה הקדים רפואה למכה, ומדע הרפואה מתפתח לממדים מדהימים.

לאור זה צריך להיעזר ברפואה, לדעת את המגבלות בגילאים אלו, לקבל את השינויים בהבנה, ולהשתדל לשדר יותר שמחה.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

חודש אלול

חודש אלול הוא החודש שחותם את השנה. אמרו חז"ל: "הכל הולך אחרי החיתום" כלומר, "הפיניש" של השנה הוא זה שחותם את השנה. יותר מכך, החודש האחרון מתקן אחורה את כל הפגמים של השנה.

נתעמק במילה "אלול". כשמשעה שלח את המרגלים לתור את ארץ כנען - נאמר בפסוק: "שֶׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיְתְּרוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן...". התרגום של "וַיְתְּרוּ" הוא "וַיִּאֱלָלוּ". כלומר, 'אלול' הוא מלשון לתור, לחפש.

כל בעל עסק עושה בסוף שנה מאזן כדי לדעת מהם הרווחים ומהם ההפסדים ובאיזו דרך אפשר לשפר את העסק. כל בעל מפעל עורך בסוף שנה מבדקים של איכות המוצרים שיצאו מהמפעל וחושב איך אפשר לשפר את המוצר לרווחת הקונים. כל יהודי הוא למעשה 'בעל עסק'.

לנשוי יש אשה וילדים, הכנסות והוצאות... גם רווק או רווקה חווים במשך השנה עליות וירידות בכל מיני תחומים. מן הראוי שבסיומה של שנה נתיישב ונחשב מה עשינו טוב ומה לא, במה אפשר לשפר את התנהגותנו ומדותנו.

בימים טרופים אלו, צו השעה הוא האחדות! ההיסטוריה הוכיחה שכאשר עם ישראל היה מאוחד שום אויב ומתנקם לא יכול לנו.

האחדות מתחילה באבא, אמא, ילד. המעגל הקטן הזה בונה את המעגל הגדול של כלל עם ישראל. מה הגן על נח בתיבה? מעשי החסד שעשו נח ובניו עם בעלי החיים.

נבדוק בשנה האחרונה, האם עשינו מספיק מעשי חסד בתוך הבית. חסד הוא הכח שמגן על כולנו ממי המבול הסובבים אותנו. דווקא בסיומה של שנה נשתדל יותר לפרגן אחד לשני, לעזור זה לזה ללא חשבונות.

גם את הילדים היקרים נפעיל יותר בפעולות של נתינה וויתור. לדון לכף זכות את בן הזוג ולא להיות בקורתי מיד. גם זהו צו השעה. ובזכות זה הקב"ה ידון את כולנו לכף זכות מדה כנגד מדה. ונחתום את השנה הזאת עם הודאה על העבר, ובקשה על העתיד.

שבת שלום ומבורך

אבנר קוזאס

מנהל בנק נכנס לסניף אותו הוא מנהל, ורואה לתדהמתו שני תורים נפרדים. תור לנשים ותור לגברים. "מה זה?!", הוא התפרץ על הפקיד, "אתה עושה פה הדרת נשים?? אתה רוצה שיביאו תקשורת? יפגינו? יתבעו אותנו??" "ממש לא" ענה הפקיד בפחד, "מי שמפקיד כסף עומד בצד אחד, ומי שמושך כסף עומד בצד שני..."

בדיחה

תדמית חיובית

המעמד החברתי בדורנו הוא נושא חשוב מאוד. הוא עוזר לנו בהחלטות לגבי בחירת זיווג, בראיונות לקבלת עבודה, בהובלת סקטורים, או מערכות חברתיות. מיותר לציין שגם החברה שלנו היא בעלת 'מרפקים', ומי שלא יודע לשווק את עצמו היטב, מוצא את עצמו מחוץ למעגל החברה והעבודה. כמובן שהפרנסה בידי שמיים, ו"בְּרָצוֹת ה' דִּרְכֵי אֵישׁ גַּם אֲזַכְּרוּ וְיִשְׁלַם אֹתוֹ", מכל מקום האדם מצד עצמו מחויב להשתדלות כמאמר הפסוק: "סוּס מוֹכֵן לְיוֹם מְלָחְמָה, וְלַחַי הַתְּשׁוּעָה". את הסוס חייבים להכין כי אין נסים גלויים וההשתדלות מוכרחת. התדמית העצמית צריכה להיבנות כבר בגילאי הילדות וכשהילד יגדל ויהיה בוגר יהיה לו קל יותר בחיים. הוא יהיה בעל בטחון עצמי וידע להנהיג, חוט של חסד יהיה משוך עליו, ויצליח בכל העניינים. לפני שנלמד על בניית התדמית של הילדים, נלמד מעט על בניית התדמית של המבוגרים. אמרו חז"ל: 'אחרי הפעולות (המעשים) נמשכים הלבבות'. בכוחות הנפש של האדם ישנו מנגנון המניע את פעולותיו. כמו ברכב, כשהמנוע קר, צריך לחממו כדי להפיק ממנו את

המקסימום, כך בנפש האדם צריך לגרום 'להתחממות' במעשים שהאדם עושה. כולנו מכירים את הפתגם המפורסם 'עם האוכל בא התיאבון'. ולכן, אף על פי שלפעמים לא מתחשק לנו לעשות משהו מסוים, ובכל זאת אנו עושים אותו, בהתחלה בלי חשק, ולאט לאט מגיע החשק, וכבר אנחנו עושים זאת בשמחה. זאת ועוד, אדם נפעל כפי פעולותיו, זאת אומרת שהפעולות ההתחלתיות מולידות פעולות נוספות בבחינת מוסיף והולך. נוסף ונאמר שלא רק המעשה מפעיל אלא גם מחשבה יכולה להשפיע. המחשבה והמעשה משפיעים על רמת הביצוע והתוצאה. אדם שיחדיר לעצמו שהוא יצליח בסוף יצליח. אבל מי שחושב שהוא לא יוצלח, והיום לא ילך לו, באמת באותו היום הוא ירגיש שהוא לא מיצה את עצמו והזמן חלף ועבר סתם. דוד המלך אמר בתהילים: "הֲאֶמְנָתִי כִּי אֶדְבָּר" כלומר, אדם מאמין במה שהוא אומר, מתכנן ובסוף גם מבצע. צריכים לדעת שסדר יום זה דבר שקובע ומכריע מה יקרה באותו היום וגם מצב הרוח משתפר. סדר יום מסדר לנו את המחשבה ומוליד מוטיבציה לפעול פעולה אחר פעולה. ובאמת חז"ל תיקנו לנו ברכה על סדר היום בברכות השחר "ברוך ... המכין מצעדי גברי". כלומר, אנו מודים לקב"ה שנתן לנו מטלות וסדר יום.

סיפור לשבת

המקובל רבי יהודה פתיה זצ"ל

מעשה היה בדורנו, עת אשר חפצו לבנות בשכונת מחנה יהודה את בית הכנסת הגדול "מנחת יהודה" על שמו של המקובל רבי יהודה פתיה זצ"ל, העסקנים חתמו חוזה עם קבלן על סדר הבניה והמחיר הסופי. כשהחל הקבלן בעבודתו נוכח במהרה לראות לאכזבתו, שהאדמה המיועדת לבנות עליה את הבניין, הינה מלאה סלעים ואבנים המקשים מאוד על הצבת יסודות הבניין, הלה חכך בדעתו, אם להימנע מהבניה עקב ההוצאות הגדולות והעבודה הקשה הכרוכה בכך היות שהעלות לבניית בית-הכנסת תהיה גדולה עד מאוד מהמחיר שסוכם. והנה בלילה, עת אשר נם הקבלן את שנתו, ראה בחלום את ר' יהודה פתיה בכבודו ובעצמו, הרב פנה אליו ושאלו: "מדוע מתעכב הנך מבניית בית הכנסת על שמי?" - "מפני שגיליתי שהקרקע היא סלעית לחלוטין", השיב הקבלן. הרב פנה לעברו ואמר: "אל דאגה, אני כבר איישר לך את הקרקע מכל הסלעים והאבנים". הקבלן ראה את הרב פתיה בחלומו מפנה בזריזות את הסלעים, התעררר והנה חלום. למחרת בבוקר הזדרז הקבלן להגיע לאתר המיועד לבניה, ונדהם למראה עיניו, הקרקע הייתה ללא סלעים ואבנים כלל ועיקר. הלה מיהר לספר את החלום לתלמידי חכמים גדולים בירושלים, וכשהללו הגיעו לאתר הבניה לראות את הנס בעיניהם אישרו שבזוהי חלום אמת הוא והרב פתיה ככח קדושתו יישר את הקרקע מהעולם העליון. על העובדה, כי הרב היה בקי בפתרון חלומות יעיד הסיפור הבא: פעם אחת הגיעה אליי אשה זקנה, ואמרה, כי ראתה בחלום שהוציאה ספר תורה מן ההיכל, להוליכו אל התיבה לקרות בו בציבור. ובאה אשה אחרת וחטפה אותו מידה. אמרתי לה: "זה פתרונו, שיתנו לך ילד אחד להגישו למילה אצל כסא אליהו הנביא, ותבוא אישה אחרת ותחטוף את הילד ממך, והיא תזכה בו להגישו למילה". והשיבה לי כי דבר זה נתקיים בה כבר לפני שני שבועות. אמרתי לה: "ואימתי ראית את החלום?" אמרה לי: "זה חודש ימים". אמרתי לה: "אם כן, קדם החלום למעשה, ואין זה בכלל ש'אין מראין לאדם דבר שבעבר'. ומה בידי לעשות אם את לא באת לשאול פתרון החלום, אלא עד אחר שנתקיים".

ודע, כי הכלל הוא בזה, כי ספר תורה מורה על בן זכר. ולכן אם רואה האדם שקנה ספר תורה או שהביאו לו ספר תורה פירושו: שתתעבר אשתו בבן זכר. ואם נפל ספר תורה מידו- ח"ו תפיל אשתו. ואם נקרע- ימות הוולד ל"ע. וזה הפתרון הוא בדוק ומנוסה.

הבן איש חי

כאשר רבנו יוסף חיים עלה לביקור בארץ ישראל, היתנה עם ראש השיירה המוסלמי שביום השבת תשבות השיירה כולה. הלה הסכים תמורת תשלום נכבד. שיירת הגמלים עשתה דרכה בדרך לא דרך, במדבר השומם והצחיח. בהגיע ערב שבת החל רבנו לפרוק את המטלטלים מעל הגמל. מנהיג השיירה פנה אל הרב ונתן עליו בקולו: "מה, כלום מתכוונים אתם לעכב את השיירה בלב המדבר?" הלווא המקום שורץ חיות רעות ושודדי דרכים, אתם מסכנים את חיי כולנו!" דבריו אמת היו, כפי שהתברר מאוחר יותר, אבל רבינו לא חת. הוא ענהו שהשיירה רשאית להמשיך בדרכה. הוא ופמלייתו ישבתו כאן - ובצאת השבת יאיצו פעמיהם להשיגם. ואכן, ראש השיירה פנה להאיץ בגמליו - אך הנה פלא והפלא: הגמלים מאנו למוש ממקומם, לא נעו ולא זעו... לנוכח התעקשותם של הגמלים, הוכרחו הכל לחנות שם, בלב הישימון, אבל הערבים שחששו מהתנפלות שודדים התפזרו סביב, לחסות בצל נקיקי הסלעים. רבנו ובני פמלייתו לא שתו ליבם לסכנה, לבשו בגדי שבת ועמדו לקבל את פני שבת המלכה במישורי המדבר. ממקום מסתורם עקבו נוסעי השיירה הנוכחים בתימהון ביהודים השרים כאילו מצויים הם בבית הכנסת. התפילה הסתיימה, רבינו קידש על היין והיסב עם בני פמלייתו לסעודת השבת, קולות השירה הדהדו ברחבי המדבר, והערבים רואים ושומעים. לפתע נחרדו: הם הבחינו בכנופיית שודדים שהגיחה מעבר להרים ושעטה לעבר היהודים. "הם אבודים!" חלפה במוחם המחשבה הנוראה. ואז ארע הפלא. השודדים התקרבו, ירדו מעל סוסיהם, והתקדמו לעבר היהודים. ולפתע נסוגו במהירות ובהלה. עלו על סוסיהם והתרחקו בדהרה... הערבים הנדהמים הגיחו ממתבואם, סיפרו לרבנו על נס ההצלה המופלא, נישקו בהערצה לשולי גלימתו ואמרו: "עתה ידענו כי אין כאלוקי היהודים!"

(עין חמד)

לרכישת ספרים ודיסקים
מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

☎ התקשרו עכשיו - 1599-59-39

להזמנת הספר אליך בדואר עד הבית
ניתן ליצור קשר עם קוואדק יהלום
02-5370271

להזמנת הרב
להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון
1599-59-39